

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίας

Ο ΟΗΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕ ΤΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΟ

«Εξαφανίζει» Κρήτη, Καστελλόριζο και άλλα νησιά σύμφωνα με την «Καθημερινή»!

Εν αναμονή της επικείμενης ανάρτησης από τον ΟΗΕ των συντεταγμένων θαλάσσιας δικαιοδοσίας που ορίζει το τουρκολιβυκό μνημόνιο, το οποίο υπεγράφη στις 27 Νοεμβρίου 2019 από την Αγκυρα και την κυβέρνηση του Φαγέζ αλ Σαράζ στην Τρίπολη βρίσκεται η Αθήνα.

Η Διεύθυνση Ωκεάνιων Υποθέσεων και Δικαίου της Θάλασσας του ΟΗΕ αναμένεται να επισημοποιήσει το «deal» μεταξύ του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν και του Φαγέζ Αλ Σάρατζ, αναρτώντας τις συντεταγμένες ΑΟΖ, σύμφωνα με τα όσα αναφέρει το δημοσίευμα της «Καθημερινής» της Κυριακής.

Όπως σημειώνεται στο δημοσίευμα, προκειμένου να επιτευχθεί η συνάντηση της τουρκικής με τη λιβυκή ΑΟΖ, σε ένα σύνορο μόλις 29,7 χιλιομέτρων, το νησί της Κρήτης έχει περιορισμένη επήρεια, η Κάσος, η Κάρπαθος και η Ρόδος την ελάχιστη δυνατή και μικρότερα νησιά, όπως το Καστελλόριζο,

εντελώς ανύπαρκτη επήρεια. Αντιθέτως, προκειμένου να επιτευχθεί η οριοθέτηση αυτή, έχουν χρησιμοποιηθεί τουρκικές ακατοίκητες βραχονησίδες, στις οποίες και έχει αποδοθεί πλήρης επήρεια για τον καθορισμό ΑΟΖ.

Η εξέλιξη αυτή, εάν συμβεί, θα οδηγήσει στην επισημοποίηση του τουρκολιβυκού deal (καθώς το περιήφιο μνημόνιο συνεργασίας Ερντογάν - Σάρατζ θα αποκτήσει χαρακτηρισμό επίσημου εγγράφου στον ΟΗΕ) και παράλληλα θα «λύσει» και επισήμως τα χέρια της Αγκυρας για τη διεξαγωγή ερευνών στις περιοχές που περιλαμβάνονται στη συμφωνία του Τούρκου προέδρου με την κυβέρνηση της Τρίπολης, δυσχεραίνοντας ακόμη περισσότερο τη θέση της Ελλάδας, η οποία, σύμφωνα με το δημοσίευμα, γνωρίζει για τις προθέσεις του ΟΗΕ και ετοιμάζεται να ξεκινήσει από αύριο, Δευτέρα, τον διάλογο με την Τουρκία για τα περίφημα Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης.

Αν αληθεύει το δημοσίευμα της «Καθημερινής», τότε όλα τα είχε η Μαριωρή, ο... τούρκικος φερετζές μάς έλλειπε και πώς θα αντιδράσουμε σαν ανεξάρτητη χώρα και όχι προτεκτοράτο της Τουρκίας ή του ΟΗΕ;

Θα βρεθούμε γι' άλλη μια φορά μόνοι, όπως όταν εισέβαλε ο Ατίλας στην Κύπρο μας, ή τώρα θα μάς βοηθήσουν οι Αμερικανοί φίλοι και Ευρωπαίοι εταίροι μας, ίσως με το Ισραήλ και την Αίγυπτο;

Θα κινητοποιηθεί άραγε το Ελληνοαμερικανικό λόμπι για ν' ασκήσει πίεση στον πρόεδρο Τραμπ και μήπως μονιάσουν οι πολιτικοί στην πατρίδα που έχουν διχαστεί σε δέκα χωριά όταν είναι απαραίτητη η ομοψυχία;

Πολλά τα ερωτηματικά γιατί έχουμε μπροστά μας ένα σταυρόλεξο για δυνατούς λύτες, κυρίως αυτούς που γνωρίζουν πώς λειτουργεί ο ΟΗΕ και αν μπορούμε να διαφωνήσουμε με τις αποφάσεις του.

Γι' αυτό δεν καταλαβαίνω το «εν αναμονή» της ελληνικής κυβέρνησης. Δηλαδή, τί περιμένει; Να βρεθούμε ενώπιον τετελεσμένων;

Ήδη θα έπρεπε να έχει κληθεί σύσκεψη των αρχηγών κομμάτων για να παρθούν ομόφωνες αποφάσεις, μακριά από πολιτικά πάθη και αντιδικίες. Οι καλοί καπεταναίοι στις φουρτούνες φαίνονται και σήμερα τους χρειαζόμαστε κατεπειγόντως...

Στο μεταξύ, ο Ερντογάν ίσως κέρδισε μια μάχη στον ΟΗΕ αλλά η πρόβλεψη είναι πως τελικά θα χάσει τον πόλεμο. Γιατί η παρέμβασή του στη Συρία θα είναι το Βατερλό του και το όνειρο του παντουρκισμού θα αποδειχθεί απατηλό.

***Διαβάστε αύριο στον «Κόσμο των Ηλικιωμένων»: Αδιέξοδα του παντουρκισμού και που θα οδηγήσει το άγχος μεγαλομανίας του Ερντογάν.

Η Φύση – πυροσβέστης

Ο,τι δεν μπόρεσαν να κάνουν χιλιάδες πυροσβέστες που μάχονταν τις πυρκαγιές επί τρεις μήνες με μεγάλες θυσίες και ανθρώπινο κόστος, το κατάφερε η Φύση όταν αποφάσισε ν' ανοίξει τους κρουνοί της για να σώσει τη χώρα μας με καταρρακτώδεις βροχές.

Ετσι διαψεύτηκαν πανηγυρικά και αυτοί που μάς προειδοποιούσαν πως ο Θεός μας τιμωρούσε επειδή είμαστε αμαρτωλοί.

Πραγματικά θα ήθελα να ξέρω σε ποιόν κακό, εκδικητικό Πατέρα Ημών πιστεύουν, που τιμωρεί σκληρά και αδιάκριτα τα αθώα παιδιά Του μαζί με τα αμαρτωλά!

Χαμός στους «Εθνικούς»

Το Εθνικό Κόμμα Αυστραλίας, που εκφράζει την επαρχία και συνεργάζεται με τους Λίμπεραλ στην κυβέρνηση Μόρρισον, αντιμετωπίζει βαθιά κρίση αρχηγίας επειδή αμφισβητείται ο ηγέτης του Μάικλ ΜακΚόρμακ.

Ο οποίος κέρδισε μεν την μονομαχία του με τον Μπάρναμπι Τζόις για την αρχηγία, αλλά όχι τις καρδιές της Κ.Ο. του που δεν τον θεωρεί ισχυρό ηγέτη.

Ο ίδιος λέει ότι θα είναι αρχηγός και στις επόμενες εθνικές εκλογές, αλλά οι προβλέψεις είναι πως θα έχει αντικατασταθεί μέχρι τα Χριστούγεννα.

Κοτσάνες

Τάδε έφη η Φώφη μας:

«Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μας θεωρεί δεδομένους. Ούτε από τα αριστερά ούτε από τα δεξιά. Οσοι φαντασιώνονται το Κίνημα Αλλαγής κομπάρσο στον τεχνητό δικομματισμό, θα μας βρίσκουν διαρκώς απέναντι.»

Ωστε δεν ήταν κομπάρσος η Φώφη μας σαν Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών το 2011-12 στην κυβέρνηση ΝΔ- ΠΑΣΟΚ- ΛΑΟΣ του Λουκά Παπαδήμου και Αναπληρώτρια Υπουργός Εθνικής Άμυνας το 2013-15 στην κυβέρνηση ΝΔ- ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ του Αντώνη Σαμαρά; Τώρα που την αγνόησε ο Κυριάκος Μητσοιάκης θυμήθηκε ότι δεν είναι... δεδομένη; Όταν όμως κινδυνεύουν να πάνε φυλακή για σκάνδαλα οι σύντροφοί της, μια χαρά τα βρίσκει με την δεξιά...

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Καλό κουράγιο ευχήθηκε ο πρωθυπουργός στον Αλέξη Τσίπρα, με αφορμή τη συζήτηση στην Κεντρική Επιτροπή για το σχέδιο απολογισμού, στο οποίο υπάρχουν ουκ ολίγες αυτοκριτικές παρατηρήσεις για την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Αλήθεια, μήπως ο αρχηγός της Ν.Δ. μπορεί να μας δείξει ένα κείμενο του κόμματός του με αυτοκριτική για την περίοδο διακυβέρ-

νησης της χώρας από τη Δεξιά και, κυρίως, για την τεράστια... επιτυχία της, τη χρεοκοπία της χώρας; Ο ευρών αμειψήσεται.»

Καλό!

Δεν έχω καταλάβει ακόμα το πώς η μάνα μου βάζει στο ψηλό ράφι της κουζίνας το μπολ που μου ζητάει να της κατεβάσω επειδή δεν φτάνει

Ακόμη ένα:

Ξεκινάει ο πατέρας κελώνα, η μητέρα κελώνα και το κελωνάκι να πάνε για πικ-νικ. Αφού λοιπόν μετά από πέντε χρόνια έφτασαν, στρώνουνε και καθίσαν να φάνε. Ανοίγει η μαμά κελώνα το καλάθι με το φαγητό και είδε ότι ξέχασε να πάρει νερό μαζί. Έτσι αποφασίζουν να στείλουν το κελωνάκι να φέρει από το σπίτι νερό.

– Εγώ θα πάω, λέει το κελωνάκι αλλά μην φάτε αν δεν έρθω.

Το κελωνάκι έφυγε να πάρει νερό λοιπόν και περνάνε δέκα χρόνια αλλά ακόμα να γυρίσει πίσω.

– Εγώ θα φάω γιατί πείνασα πολύ, λέει ο πατέρας. Τότε το κελωνάκι πετάγεται πίσω από κάτι θάμνους και λέει:

– Έτσι είστε; Τότε και εγώ δεν πάω για νερό!